

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Jaromíra Klepše a JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila v právní věci

žalobce: **Ing. J. R., CSc.**
bytem N. A. 1598/15, P. 4

proti

žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**
sídlem Mariánské náměstí 2/2, Praha 1

za účasti: **I. JUDr. J. V.**
bytem N. A. 1599/13, P. 4
II. HAMAGA a.s.
sídlem Ratajova 1113/8, Praha 4

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 4. 2016, č. j. MHMP 643718/2016, sp. zn. S-MHMP 1994427/2015/STR/Fr, ve znění opravného rozhodnutí ze dne 2. 8. 2016, č. j. MHMP 1329416/2016,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

- III. Osoby zúčastněné na řízení **nemají právo** na náhradu nákladů řízení.
- IV. Žalobci **se vrací** část zaplaceného soudního poplatku ve výši 2 000 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku z účtu Městského soudu v Praze.

Odůvodnění:

I. Předmět sporu

1. Úřad městské části Praha 4 (dále jen „správní orgán I. stupně“) rozhodnutím ze dne 19. 8. 2015, č. j. P4/102637/15/OST/JHR, vydal osobě zúčastněné na řízení I. (dále jen „stavebník“) společné územní rozhodnutí a stavební povolení na změnu stavby rodinného domu č. p. X na pozemku parc. č. X a X, k. ú. X, spočívající v přístavbě zastřešení nad stávající terasou, přístavbě zastřešení nad stávající zpevněnou plochou při fasádě rodinného domu a stavbě přístřešku nad stávající parkovací plochou na pozemku rodinného domu. Napadeným rozhodnutím žalovaného byla k odvolání žalobce změněna formulace jedné z podmínek stanovených v prvostupňovém rozhodnutí, avšak ve zbytku bylo odvolání zamítnuto.

II. Napadené rozhodnutí

2. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí reagoval na odvolací námitky uplatněné žalobcem. Stavební dokumentace byla doplněna tak, aby konstrukce přístřešku nad parkovacím stáním zahrnovala uzavřenou zeď z bednicích dílců obložených kamenným obkladem tloušťky 365 mm ve směru k žalobcovu pozemku. Žalobci tedy bylo vyhověno v tom smyslu, že stavba již není ve směru k jeho pozemku stavebně otevřená. Nová stěna je navržena z nehořlavých materiálů. Soulad stavby s předpisy požární bezpečnosti potvrdil Hasičský záchranný sbor hlavního města Prahy v celkem třech postupně vydaných závazných stanoviscích; žádný právní předpis přitom nestanoví, že by měl dotčený orgán kromě vydání závazného stanoviska potvrzovat stavební dokumentaci, jak požadoval žalobce.

3. Dále pak žalovaný uvedl, že dle doplněné stavební dokumentace, s níž je žalobce seznámen, byla výška přístřešku zvýšena z původních 2,7 m na 2,9 m, avšak takto vysoká stavba není způsobilá nepřiměřeně zastínit žalobcův pozemek. Žalobcův požadavek, aby byl přístřešek snížen na nejvýše 2,5 m, nemá oporu v právních předpisech.

4. Dále žalovaný konstatoval, že stavba je v souladu s požadavky vyhlášky hlavního města Prahy č. 26/1999 Sb. HMP, o obecných technických požadavcích na výstavbu v hlavním městě Praze, (dále jen „OTTP“). Přitom konstatoval, že nedojde k překročení míry zastavěnosti pozemku stavebníka ani ke snížení pohody bydlení či obtěžování žalobce ve smyslu čl. 4 odst. 1 OTTP. Žalobce naopak bude v důsledku stavby méně obtěžován imisemi souvisejícími s provozem motorových vozidel na stavebníkově pozemku, neboť parkovaná vozidla budou odstíněna zdí. Dodržena je též odstupová vzdálenost stavby 1,5 m od žalobcova pozemku v souladu s čl. 8 odst. 1 OTTP. Nedochozí

ani k ohrožování života, zdraví, zdravých životních podmínek či životního prostředí ve smyslu čl. 22 odst. 1 OTTP.

5. Není namístě žádat, aby přístřešek nad parkovacími stáními plnil odstupovou vzdálenost podle čl. 8 odst. 3 a 4 OTTP, neboť tyto vzdálenosti jsou stanoveny jen pro stavby rodinných domů, nikoliv pro doplňkové stavby.

6. Žalobce se dle žalovaného mylí, tvrdí-li, že po dřívějším zrušovacím rozhodnutí žalovaného v prvostupňovém řízení nebyla nijak doplněna stavební dokumentace. K doplnění došlo podáními ze dne 8. 6. 2015 a 5. 2. 2016, o čemž byli účastníci řádně vyrozuměni a bylo jim umožněno k doplnění se vyjádřit. Žalobce této možnosti využil, neboť dvakrát do podkladů nahlížel a 30. 3. 2016 se k nim písemně vyjádřil.

7. Pokud jde o změnu územního plánu, již byla změněna přípustná míra využití území vůči dotčeným pozemkům, konstatoval žalovaný, že změna územního plánu nepředurčila rozhodnutí v územním a stavebním řízení. Povolená stavba je v souladu s územním plánem. Proti samotné změně územního plánu brojil žalobce návrhem na její zrušení podle § 101a s. ř. s., přičemž tento návrh byl odmítnut pro opožděnost usnesením Městského soudu v Praze ze dne 15. 6. 2015, č. j. 5 A 70/2015 - 32. V době vydání rozhodnutí žalovaného probíhalo řízení o kasační stížnosti proti tomuto rozsudku.

III. Žaloba a její doplnění

8. Žalobce uvedl, že se jeho žalobní námitky zcela shodují s námitkami uplatněnými v odvolání, které je součástí žaloby. Dále uvedl, že se soustředí „na velmi sporná tvrzení“ žalovaného v napadeném rozhodnutí.

9. Zaprvé projektová dokumentace nebyla změněna kromě přidání „údajné zdi“, a proto i nadále nevyhovuje požadavkům vyhlášky Ministerstva pro místní rozvoj č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, jak konstatoval žalovaný ve dříve vydaném rozhodnutí, jímž zrušil předchozí rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Mimo jiné není jasné, zda je výška přístřešku měřena od terénu, nebo „od nuly stávajícího RD“. Není tedy jasné stanoveno, jak bude stavba vypadat.

10. Dále dle žalobce není pravda, že je strana přístřešku ve směru k žalobcovu pozemku uzavřená. Nacházejí se zde dva otvory, a to pod střechou v rozměrech 20 x 568 cm a mezi ocelovým sloupkem a zdí v rozměrech 80 x 256 cm. Navíc je navrhovaná zeď dle názoru žalobce nedostatečná, neboť se bude jednat o na sebe naskládané bednicí dílce, které nebudou probetonovány. Dle žalobce se jedná jen o „fabulaci“, což potvrzují i chybějící základy pod údajnou zdí na rozdíl od všech ostatních stěn, které jsou ze železobetonu se solidními základy. Existence otvorů ve zdi dle žalobce vede k závěru, že není uspokojivě zajištěna pohoda bydlení ani zamezení nežádoucích imisí, dále stavba neodpovídá urbanistickému a architektonickému charakteru lokality rodinných domů s příslušnými odstupovými vzdálenostmi. Přístřešek není doplňkovou stavbou, nýbrž součástí rodinného domu, a proto je třeba dodržet odstupovou vzdálenost podle čl. 8 odst. 3 a 4 OTTP.

11. Není pravda, že nedojde k zastínění žalobcova pozemku, neboť část pozemku bude od rána do značné míry zastíněna a v průběhu odpoledne se bude stín zkracovat jen velmi pomalu. Proto je oprávněný požadavek na snížení výšky přístřešku. Tento požadavek vyplývá též z § 13 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, (dále jen „o. z.“), který zakazuje přivádět jakékoliv imise na sousední pozemek bez ohledu na jejich míru.

12. Dále dle žalobce není prokázáno, že se závazná stanoviska na úseku požární bezpečnosti skutečně týkají dotčeného stavebního projektu. Úniková cesta je dle technické zprávy směřována přes žalobcův pozemek, a proto stavebník odmítá pevnou stěnu bez otvorů ve směru k žalobcovu pozemku.

13. Dne 30. 5. 2016 doručil žalobce osobně k soudu doplnění žaloby. V něm uvedl, že skutkový stav, z něhož žalovaný vycházel, nemá oporu ve spisech, respektive je s nimi v rozporu, k čemuž odkázal na konkrétní tvrzení uvedená již v původní žalobě. Dále označil napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost, neboť je v něm uvedeno číslo pozemku parc. č. X, k. ú. X, který však stavbou není dotčen.

14. Podáním doručeným k soudu dne 19. 2. 2018 žalobce uvedl, že „rozšiřuje okruh žalovaných subjektů“ o Ministerstvo pro místní rozvoj, a to s ohledem na jeho rozhodnutí o zastavení přezkumného řízení. Zároveň žalobce uvedl, že rozšiřuje důvody žaloby o námitku neplatnosti změny územního plánu, na jejímž podkladě byla stavba umístěna. Soud dospěl k závěru, že tento přípis by mohl představovat žalobu proti rozhodnutí ministryně pro místní rozvoj, jímž byl zamítnut žalobcův rozklad proti rozhodnutí o zastavení přezkumného řízení, a dále návrh na zrušení opatření obecné povahy. Žalobce však k výzvě soudu podáním ze dne 3. 2. 2020 uvedl, že se o nové návrhy na zahájení řízení nejedná.

IV. Vyjádření žalovaného, replika žalobce a vyjádření stavebníka

15. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. K většině žalobních bodů uvedl, že byly vypořádány již v rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí. Zrekapituloval, že stavební dokumentace byla stavebníkem v průběhu odvolacího řízení doplněna a žalobce se s tímto doplněním seznámil. Stěna přístřešku sousedící s žalobcovým pozemkem byla změněna na plnou stěnu. Stínění žalobcova pozemku je s ohledem na situaci stavby vyloučeno. Dle technické zprávy požárně bezpečnostního řešení je stavba z nehořlavých materiálů, a tedy na ni není třeba klást žádné zvláštní požadavky. Přístřešek nenarušuje architektonický ráz území ani pohodu bydlení, jedná se o doplňkovou stavbu oddělenou od rodinného domu, pro jejíž výšku právní předpisy nestanovují žádné limity.

16. Žalobce na vyjádření žalovaného reagoval replikou, kde opět shrnul své žalobní námítky, na kterých setrval.

17. Stavebník ve svém vyjádření uvedl, že žaloba nesplňuje náležitosti podle § 71 odst. 1 s. ř. s., neboť nebyl uveden den doručení napadeného rozhodnutí žalobci ani nebyly označeny výroky rozhodnutí, které žalobce napadá. Většinu žalobních námitek také

stavebník považoval za nedostatečnou, neboť konkrétně netvrdily, proč je napadené rozhodnutí nezákonné, a nebyly k nim navrženy důkazy.

18. Ke způsobu provedení přístřešku stavebník uvedl, že žalobce uvádí nepravdivá tvrzení jak ohledně základů stavby, tak ohledně zdi související s jeho pozemkem. Ke skutečnému stavu věci stavebník předložil řadu fotografií pořízených v průběhu vlastní výstavby.

19. Stavebník se též obsáhle vyjádřil k otázce zastínění žalobcova pozemku garážovým přístřeškem. Uvedl, že zastíněna by měla být část žalobcova pozemku, kde se nachází vjezd do garáží; navíc se přístřešek nachází na sever od žalobcova pozemku, a tedy míra zastínění nemůže být podstatná. Ani námitka zvýšení imisí z provozu automobilů není dle stavebníka důvodná, neboť takové imise na žalobcův pozemek přicházejí bez ohledu na existenci garážového přístřešku. Konečně stavebník uvedl, že je přístřešek samostatnou stavbou, nikoliv součástí rodinného domu.

20. Osoba zúčastněná na řízení II. se k věci nevyjádřila.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

21. Původně bylo ve věci nařízeno ústní jednání na den 2. 4. 2020. S ohledem na opatření proti šíření nemoci covid-19 však bylo toto jednání zrušeno. Následně žalobce podáním ze dne 24. 3. 2020 sdělil, že souhlasí s rozhodnutím věci bez jednání, bude-li mít příležitost vyjádřit se ke všem stanoviskům nově zařazeným do spisu. Soud žalobci následně zaslal opis vyjádření osoby zúčastněné na řízení, které žalobci předtím nebylo zasláno, a stanovil mu lhůtu k případnému vyjádření. Jelikož žalobce již nijak nereagoval, rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání.

22. Jednání nebylo třeba nařizovat ani za účelem dokazování. Žalobce sice navrhl provedení důkazů kopiemi dvou výkresů ze stavební dokumentace s barevně zvýrazněnými částmi. Jak ovšem bude vyloženo níže, tyto listiny nemohly nijak přispět ke zjištění rozhodného skutkového stavu, a proto je soud jako důkazy neprováděl. Stavebník ve svých podáních taktéž navrhoval provedení důkazů, a to fotografií místa stavby, které měly podpořit zákonnost napadeného rozhodnutí. Jelikož však napadené rozhodnutí musí obstát (a také obstálo) již na podkladě správního spisu, nebylo namístě provádět ani důkazy navržené stavebníkem.

23. Soud se nejprve zabýval otázkou, které žalobní body jsou způsobilé k věcnému projednání. Podle § 71 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, (dále jen „s. ř. s.“) musí žaloba proti rozhodnutí správního orgánu obsahovat žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné. Podle § 71 odst. 2 věty poslední s. ř. s. lze žalobu rozšířit o nové žalobní body jen ve lhůtě pro podání žaloby.

24. Zprvce nelze akceptovat postup žalobce, který pouze odkázal na námitky uplatněné v odvolání. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 30. 11. 2011,

č. j. 5 As 5/2011 - 68, za žalobní bod nelze považovat odkaz žalobce na odvolací či jiné námitky uplatněné ve správním řízení. Soud tedy uplatněné žalobní body posoudil jen v rozsahu, v němž byly v žalobě explicitně rozvedeny. Skutečnost, že byly žalobní body formulovány značně obecně, nevede k jejich neprojednatelnosti, ale předurčuje míru obecnosti soudního přezkumu (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 Afs 104/2004 - 54; ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 - 78; či ze dne 18. 7. 2013, č. j. 9 Afs 35/2012 - 42).

25. Zároveň nelze přihlídnout k rozšířením žalobních bodů, k nimž došlo podáními žalobce po uplynutí lhůty k podání žaloby. Žalobu bylo podle § 72 odst. 1 s. ř. s. možno podat do dvou měsíců ode dne, kdy bylo napadené rozhodnutí žalobci oznámeno. Ze správního spisu vyplývá, že rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 13. 5. 2016, a lhůta k podání žaloby tedy uplynula dne 13. 7. 2016. Pro úplnost soud konstatuje, že vydání a doručení opravného rozhodnutí podle § 70 správního řádu nemá na běh lhůty pro podání žaloby vliv (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 2. 2009, č. j. 1 As 112/2008 - 56). Přípustným rozšířením žalobních bodů tedy bylo žalobcovo podání ze dne 30. 5. 2016, k nové argumentaci uvedené v podání ze dne 19. 2. 2018 však soud přihlížet nemohl.

26. Městský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu řádně a včas uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (srov. § 75 odst. 2 s. ř. s.), včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání tohoto rozhodnutí městský soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (srov. § 75 odst. 1 s. ř. s.).

27. Žaloba není důvodná.

28. Zaprvé žalobce namítal, že projektová dokumentace nebyla změněna tak, aby bylo vyhověno požadavkům předchozího rozhodnutí žalovaného, kterým bylo prvostupňové rozhodnutí zrušeno a věc vrácena správnímu orgánu I. stupně k dalšímu řízení. Soud ze správního spisu ověřil, že žalovaný v rozhodnutí ze dne 2. 4. 2015, sp. zn. S-MHMP 2456868/2015/STR/Km/Lo, č. j. MHMP 535598/2015, skutečně původní územní rozhodnutí a stavební povolení zrušil, neboť shledal nedostatky ve stavební dokumentaci. Z té dle tehdejšího rozhodnutí žalovaného nebylo zřejmé, z jakého materiálu budou postaveny obvodové zdi přístřešku, dále nebylo zřejmé, zda přístřešek představuje samostatnou stavbu, nebo je součástí rodinného domu, a dokumentace trpěla i dalšími nejasnostmi a nedostatky.

29. Pokud by skutečně tyto nedostatky, které byly žalovaným původně shledány, dosud přetrvávaly a žalovaný by se jimi v nyní napadeném rozhodnutí bezdůvodně nezabýval, mohl by své rozhodnutí zatížit nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů. K takovému závěru na základě nanejvýš obecného žalobního bodu dospět nelze. Ze správního spisu vyplývá, že stavební dokumentace byla po zrušení původního prvostupňového rozhodnutí rozsáhle doplněna dne 19. 8. 2015. K dalšímu dílčímu doplnění došlo v rámci druhého odvolacího řízení dne 5. 2. 2016. Jak upozornil žalovaný

již v napadeném rozhodnutí, žalobce se nahlížením do spisu s doplněnou dokumentací seznámil, o čemž vypovídají protokoly ze dne 29. 3. 2016 a 30. 3. 2016. Žalovaný doplnění dokumentace považoval za dostatečné, což se odrazilo v odůvodnění jeho rozhodnutí. Jelikož dokumentace skutečně doplněna byla, není *a priori* vnitřně rozporný postup žalovaného spočívající v tom, že dokumentaci před doplněním považoval za nedostatečnou, a po doplnění již měl vytýkané nedostatky za odstraněné. Měl-li za takové situace žalobce za to, že některé dříve vytýkané nedostatky stavební dokumentace přetrvávají, mohl v tomto smyslu uplatnit konkrétní námitky v řízení o odvolání, případně potom v žalobě.

30. Žalobce v tomto ohledu uvedl jen jedinou konkrétní námitku, a to že ze stavební dokumentace jednoznačně nevyplývá, zda je výška přístřešku měřena od terénu, nebo od základu rodinného domu. Takto formulovanou námitku žalobce uplatnil v žalobě poprvé, a tedy se k ní žalovaný v napadeném rozhodnutí nemohl vyjádřit. Není úkolem soudu z odborného hlediska posuzovat kvalitu stavební dokumentace. Z tohoto hlediska by žalobce mohl stavební dokumentaci úspěšně zpochybnit jen, pokud by ke svým tvrzením navrhl provedení důkazů, zejména odborného vyjádření, případně znaleckého posudku. V každém případě ale platí, že podmínka č. 3 vydaného povolení ve znění změny provedené napadeným rozhodnutím žalovaného jednoznačně stanoví, že přístřešek nesmí být vyšší než 2,9 m. Dle názoru soudu je zcela zřejmé, že tato výška je stanovena od úrovně terénu, neboť není uvedeno jinak. Takto stanovená podmínka ve výroku správního rozhodnutí tedy žalobci poskytuje ohledně výšky stavby dostatečnou jistotu, i kdyby snad výkresy obsažené ve stavební dokumentaci nebyly jednoznačné.

31. Podstatnější však je, že výška stavby za daných okolností nemůže mít žádný dopad do žalobcových práv. Žalobce zaprvé poukazoval na zákaz přímého přívodu imisí na cizí pozemek zakotvený v § 1013 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (žalobce ve svých podáních opakovaně odkazoval na § 13, z kontextu je však zjevné, že míněn byl § 1013). V řízení podle stavebního zákona je však třeba stavbu poměřovat z hlediska souladu s veřejnoprávními předpisy. Soukromoprávní spory mezi sousedy je třeba řešit prostředky soukromého práva.

32. Z veřejnoprávních předpisů žalobce pouze v obecné rovině poukazoval na OTTP. Žádné konkrétní ustanovení týkající se výšky stavby garážového přístřešku v OTTP přítomno není, a tedy lze vycházet jen z obecného pravidla podle čl. 4 odst. 1 OTTP, že umístění staveb musí odpovídat urbanistickému a architektonickému charakteru prostředí a požadavkům na zachování pohody bydlení a zdravého životního prostředí.

33. Pojem *pohoda bydlení* je třeba vykládat tak, že zahrnuje souhrn činitelů a vlivů, které přispívají k tomu, aby bydlení bylo zdravé a vhodné pro všechny kategorie uživatelů, resp. aby byla vytvořena vhodná atmosféra klidného bydlení (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 2. 2006, č. j. 2 As 44/2005 - 116, č. 850/2006 Sb. NSS). Mimo jiné sem spadá i podstatné snížení odstupové vzdálenosti mezi budovami, úbytek oblohové složky, omezení výhledu, a tedy i míra oslunění a osvětlení bytu, či narušení soukromí

(rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 11. 2012, č. j. 8 As 27/2012 - 113, č. 2776/2013 Sb. NSS).

34. V nyní projednávané věci žalobce tvrdil, že v důsledku výšky stavby dojde ke snížení výhledu a zastínění jeho pozemku. Soud má za to, že garážový přístřešek umístěný v těsné blízkosti vyšší stavby sousedního rodinného domu zcela zjevně nemůže podstatným způsobem omezit žalobcův výhled. Pokud vůbec k nějakému omezení výhledu dojde, bude se jednat především o výhled na sousední dům, na němž žalobce nemůže mít žádný legitimní zájem. V tomto aspektu tedy k zásahu do pohody bydlení nedojde.

35. K otázce zastínění žalobcova pozemku stavbou je třeba zaprvé uvést, že právní předpisy nestanoví žádné konkrétní limity oslunění volného prostranství kolem rodinného domu. Žalobce netvrdil, že by mělo dojít též k zastínění samotného rodinného domu nacházejícího se na jeho pozemku. Dále pak žalobce ke svému tvrzení o zastínění části pozemku nenavrl žádné důkazy. Otázka zastínění žalobcova pozemku je přitom otázkou odbornou, kterou soud na základě vlastní úvahy nemůže posoudit. I přesto lze uvést, že pokud se stavba vůči žalobcovu pozemku nachází na severovýchodní straně, přičemž hned za ní se nachází vyšší stavba rodinného domu na pozemku stavebníka, je pravděpodobné, že se po významnou část roku a zároveň po většinu dne nebude jednat o podstatnou překážku dopadu slunečního svitu na žalobcův pozemek. Zároveň by navržená stavba vzhledem ke své poloze a velikosti mohla hypoteticky zastínit jen velmi malou část žalobcova pozemku, a to v jeho samém rohu. Ani zastínění tedy za daných okolností nemůže představovat porušení požadavků na zachování pohody bydlení.

36. Dále žalobce poukazoval na problematiku údajných otvorů ve stěně přístřešku sousedící s jeho pozemkem. Žalovaný v napadeném rozhodnutí jednoznačně dospěl k závěru, že na základě žalobcova požadavku stavebník doplněním stavební dokumentace stěnu přístřešku sousedící s žalobcovým pozemkem změnil tak, aby se jednalo o plnou stěnu ze zdiva z bednicích dílců obložených kamenným obkladem tloušťky 365 mm. Žalobce odkazoval na údajné dva otvory ve stěně, k čemuž jako důkaz navrhl vlastní kopii výkresu ze stavební dokumentace, kde údajné otvory barevně zvýraznil; soud však tuto listinu jako důkaz neprovedl, neboť na obsahu stavební dokumentace, která je obsahem správního spisu, nemůže žalobcův vlastní náskres nic změnit. I zde platí, že soud nemůže na základě vlastní úvahy přezkoumávat, zda výkresy obsažené ve stavební dokumentaci odpovídají deklarovaným parametrům stavby. Pokud chtěl žalobce prokázat, že výkresy svědčí o existenci otvorů ve stěně rozporných s deklarovanými parametry stavby, měl jako důkaz navrhnout odborné vyjádření, případně znalecký posudek.

37. Navíc opět platí, že ani případná existence otvorů ve zdi přístřešku sousedící s žalobcovým pozemkem by nemohla vést k závěru o porušení žalobcových práv. Neuzavřená stěna přístřešku by totiž sama o sobě nemohla představovat zásah do pohody bydlení na žalobcově pozemku. Jak správně upozornil žalovaný, ve stavu před výstavbou garážového přístřešku bylo možné na daném místě stavebníkova pozemku parkovat

motorová vozidla na volném prostranství. Skutečnost, že vozidla budou v budoucnu parkována pod přístřeškem, tyto negativní vlivy nemůže nijak zhoršit, a to bez ohledu na to, zda se bude jednat o přístřešek zcela uzavřený nebo s otvory ve stěnách. Argumentuje-li žalobce zvýšeným zápachem a hlukem, není zřejmé, proč by parkování vozidel pod přístřeškem mělo na žalobcův pozemek přivádět více zápachu a hluku než jejich parkování na volném prostranství.

38. Ani obecná tvrzení o významném narušení architektonického a urbanistického charakteru zástavby či nadměrné míře zastavěnosti nejsou důvodná. Je zcela běžné, že se v lokalitách s rodinnými domy na pozemcích nacházejí garáže, garážové přístřešky či jiné formy parkovacích stání. Žalobce v nyní projednávané věci nepoukázal na žádnou výjimečnou okolnost, která by odůvodňovala závěr, že právě nyní posuzovaný garážový přístřešek v dané lokalitě zásadně narušuje charakter zástavby.

39. Dále žalobce namítal, že garážový přístřešek nesplňuje odstupové vzdálenosti od žalobcova domu a od hranice pozemků podle čl. 8 odst. 3 a 4 OTTP. Tyto požadavky se vztahují jen na stavby rodinných domů, nikoliv na jiné, samostatné stavby, které slouží jako příslušenství pro rodinný dům. Žalovaný své rozhodnutí založil na závěru, že garážový přístřešek není součástí rodinného domu nacházejícího se na pozemku stavebníka. Žalobce tvrdí opak a jako důkaz ke svým tvrzením opět předložil pouze kopii výkresu ze stavební dokumentace opatřenou jeho vlastním barevným zvýrazněním. Ani tuto listinu soud jako důkaz neprovedl, neboť i zde platí, že žalobcův vlastní náčrt nemůže svědčit o skutečných parametrech povolené stavby.

40. Dle stavební dokumentace garážový přístřešek není rozšířením stavby rodinného domu, nýbrž samostatnou stavbou stojící vedle něj. Též z funkčního hlediska je evidentní, že se jedná pouze o doplňkovou stavbu, jejímž účelem je zakrytí již existujících parkovacích stání, nikoliv o součást rodinného domu sloužícího k bydlení. Jelikož žalobce k této otázce neuplatnil žádná konkrétnější tvrzení, bylo třeba dospět k závěru, že se na garážový přístřešek minimální odstupové vzdálenosti stanovené pro stavby rodinných domů nevztahují. Zbývá tedy jen kritérium pohody bydlení, přičemž soudu nezbývá než zopakovat, že povolený garážový přístřešek se v dané lokalitě jeví být zcela běžnou součástí zástavby a žalobce nepoukázal na žádný konkrétní způsob, kterým by blízkost tohoto přístřešku k jeho pozemku zasahovala do jeho pohody bydlení.

41. Žalobce též tvrdil, že závazná stanoviska na úseku požární bezpečnosti, na jejichž základě bylo povolení vydáno, se nemusejí týkat dotčeného projektu. Žalovaný vycházel z celkem tří závazných stanovisek postupně vydaných na úseku požární bezpečnosti, přičemž posledním z nich bylo souhlasné závazné stanovisko Hasičského záchranného sboru hl. m. Prahy ze dne 17. 2. 2014, č. j. HSAA-1316-2/2014. Jelikož bylo závazné stanovisko vydáno k dotčenému pozemku, a to k projektu označenému jako „*přístavba přístřešku pro 2 automobily u RD*“, není důvod pochybovat, že se jedná o závazné stanovisko k posuzovanému projektu. Jak konstatoval žalovaný, právní předpisy nevyžadují, aby dotčené orgány spolu se závazným stanoviskem předkládaly kopii stavební

dokumentace, kterou samy potvrdily. Soud také souhlasí s žalovaným, že garážový přístřešek navržený z nehořlavých materiálů stěží může pro žalobcův pozemek znamenat vyšší nebezpečí než nekrytá parkovací místa pro motorová vozidla na témže místě. Zjevně nedůvodné je také žalobní tvrzení o údajné únikové cestě směřované přes žalobcův pozemek. Podle technické zprávy o požární bezpečnosti, která je součástí stavební dokumentace, představují únikové cesty z přístřešku přímé nekryté východy, tedy zejména otevřená strana přístřešku směřující k ulici. Není tedy vůbec zřejmé, proč by únikové cesty měly směřovat přes žalobcův pozemek a z čeho žalobce toto tvrzení odvodil.

42. Konečně žalobce namítal nesrozumitelnost výroku napadeného rozhodnutí, které žalobcův pozemek nesprávně označuje parcelním číslem X, ačkoliv se ve skutečnosti jedná o parcelní číslo X. Tato zjevná chyba v psaní již byla v souladu s § 70 správního řádu odstraněna vydáním opravného rozhodnutí, a tím byla zhojena.

VI. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

43. Jelikož žádný z uplatněných žalobních bodů nebyl důvodný, soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

44. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., dle něž má právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů ten účastník, který měl ve věci úspěch. Žalobce v nyní projednávané věci úspěch neměl a žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady nevznikly; proto právo na náhradu nákladů nemá ani jeden z nich.

45. Výrok o náhradě nákladů osob zúčastněných na řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 5 s. ř. s., dle něž má zúčastněná právo jen na náhradu těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí uložil soud. Zúčastněným osobám žádná povinnost soudem uložena nebyla a přiznání jiných nákladů z důvodu zvláštního zřetele hodného nebylo navrženo. Zúčastněné osoby tedy nemají právo na náhradu nákladů řízení.

46. Soud dále žalobci vrátil přeplatek na soudním poplatku ve výši 2 000 Kč, a to v souladu s § 10 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích. Žalobce totiž z vlastní iniciativy zaplatil soudní poplatek ve výši 6 000 Kč, ačkoliv mu vznikla poplatková povinnost jen ve výši 3 000 Kč za podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu a ve výši 1 000 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 23. dubna 2020

JUDr. Ing. Viera Horčicová v. r.
předsedkyně senátu